

ТРЕБА ДА ОБРАЂУЈЕМО СВОЈ ВРТ

(III део)

Наставак интервјуа Љубомира Кљакића

Да ли по вашем мишљењу, поред услова који се најчешће помињу у јавности, постоје и додатни услови које Србија треба да испуни пре интеграције у ЕУ, који би то могли бити услови и у кавом су међусобном односу?

Кљакић: Србији ће бити постављани најразличитији додатни услови, познати или непознати, јавни или тајни, у свакој верзији понижавајући, све док носиоци „вероватно најважнијег пост-хладноратовског пројекта“ не буду закључили да је „недовршени посао на Балкану“ на крају завршен у складу са њиховим стратешким интересима и политикама. Иако тренутно мање вероватна, ни друга могућност није искључена. Наиме, Србији ће бити постављани најразличитији додатни услови, познати или непознати, јавни или тајни, све док „вероватно најважнији пост-хладноратовски пројекат“ не буде суспендован и то упркос вољи његових носилаца и то пре него што заврше свој „недовршени посао на Балкану“. Постоји,

наиме, и вероватноћа да неки контингентни догађај или неки скуп контингентних догађаја модификује или чак радикално преусмери постојећи ток ствари и тако отвори простор за суспензију „вероватно најважнијег пост-хладноратовског пројекта“ пре него што „недовршени посао на Балкану“ буде завршен онако како то сада желе његови главни протагонисти. Време пред нама, показаће која ће се од ових могућности остварити.

Будући да је актуелна власт у Србији, током 2008 - 2009 - 2010. године, поново потврдила да свет без алтернатива за њу нема алтернативу, она је Србију паралисала и умртвила.

Следствено, актуелна власт нам је ставила до знања да најбоље функционише под претпоставкама пуне зависности од спољашње политичке воље.

То значи да је актуелна политичка номенклатура трансформисала политички простор Србије у идеални затворени простор у коме нити мора, нити може, нити сме, да ради самостално, у коме никакви маневри и нису могући и који нема излаз.

Ако се Србија нађе пред избором или признавање независности Косова или чланство у ЕУ, како ће по Вашем мишљењу одредити власт у Србији и на чему заснивате такво уверење?

Кљакић: Будући да је актуелна власт у Србији, током 2008 - 2009 - 2010. године, поново потврдила да свет без алтернатива за њу нема алтернативу, она је Србију паралисала и умртвила. Следствено, актуелна власт нам је ставила до знања да најбоље функционише под претпоставкама пуне зависности од спољашње политичке воље. То значи да је актуелна

Власт у Србији данас је као Буриданов магарац

- између два стога сена (ЕУ и КиМ) до којих јој је, као што тврди, подједнако стало, није у стању да изабере ни један.

политичка номенклатура трансформисала политички простор Србије у идеални затворени простор у коме нити мора, нити може, нити сме, да ради самостално, у коме никакви маневри и нису могући и који нема излаз. Никакве симулације и никакви модни детаљи, никакве маркетиншке досетке и никакав дизајн, никакве пропагандне кампање и никакви супститути које власт у овим условима користи, не могу сакрити ово бедно и понижавајуће стање блокаде, парализе и мртвила.

Главна последица таквог стања ствари јесте да са нашом актуелном влашћу нико није задовољан - ни код куће, ни у свету. Ни она сама није са собом задовољна. Ово је веома лош амбијент за суочавање са било каквим изазовом, а нарочито са тако крупним изазовом као што је то избор између признања „независности Косова“ и чланства у ЕУ.

Власт у Србији данас је као Буриданов магарац - између два стога сена (ЕУ и КиМ) до којих јој је, као што тврди, подједнако стало, није у стању да изабере ни један.

Ствари се додатно компликују уколико се присетимо да неке од најважнијих послова за сваку земљу, па и за Србију, у структурама актуелне власти и моћи обављају најрепрезентативнији представници управо оне политичке фракције која током протеклих десет година са много ентузијазма и веома еуфорично ради на успостављању корпоративног поретка глобалне дистопије. Занимљиво је, не и неочекивано, да истој овој групи најрепрезентативнијих особа припадају и главни актери „меког државног удара“, „министарске побуне“ или „министарског пуча“ из јануара - марта 2008. године.

Следствено, а у складу са обнародованом чињеницом да је „Балкан... вероватно најважнији пост-хладноратовски пројекат“, на коме, „као што се види, Америка и Европа раде заједно“, основано се може претпоставити да ће, већ до истека ове године, али у сваком случају у тренутку када и сама власт призна да се налази у положају Буридановог магарца који не може да се одлучи између чланства у ЕУ, за које је услов признање „независног Косова“, и Косова и Метохије као интегралног дела Србије, што искључује чланство у ЕУ, бити покренута још једна *операција лажна застава - false flag operation*, односно ланац догађаја у коме ће иста група особа добити прилику да заигра исту игру. Актуелно владајућа коалиција тада ће се распасти, садашња влада биће принуђена да одступи, а споља ће (наравно, и

изнутра) бити учињено све да ту одлазећу владу, са ослоном на контролисани и манипулисани људске ресурсе идентичних професионалних, политичких, моралних

и психолошких својстава, замени нека „нова“ влада која ће бити још „кооперативнија“ и још „прозападнија“.

Богато историјско и актуелно искуство, које у Србији имамо са *операцијама лажних застава - false flag operations*, главни је аргумент који говори да се један овакав ток догађаја може покренути, још више, да је веома вероватан. Уосталом, актуелна владајућа коалиција и њена влада преузели су власт у Србији захваљујући простору који је за тај догађај отворила управо једна *операција лажна застава - false flag operation*. Пример је већ поменут. Реч је о догађајима који су се одиграли у Београду на дан 21. фебруара 2008. године, непосредно после завршетка масовног митинга *Косово је Србија - каменоване више амбасаде, пожар у амбасади САД и погибија студента Зорана Вујовића (20)*, чије је угљенисано тело под неразјашњеним околностима нађено у унутрашњости ове амбасаде, немири на улицама Београда, демолирање и пљачка продавница у центру града.

Непосредно заинтересовани политичари, протагонисти оног већ помињаног *меког државног удара, министарске побуне или министарског пуча* из јануара - марта 2008. године, као и медији под њиховом контролом, одмах су оптужили организаторе митинга *Косово је Србија*, а нарочито тадашњег премијера Војислава Коштуницу и његове најближе сараднике, Александра Никитовића посебно, да снесу непосредну одговорност за све узроке и све последице онога што се догодило тог дана, а нарочито за случај амбасаде САД. У контролисаним медијима, ова тврдња одмах је добила статус службене верзије о догађајима 21. фебруара 2008. године.

Међутим, да дубља анализа једног таквог догађаја, као што је то случај амбасаде САД у Београду, може довести и до радикално другачијих закључака, показано је већ два дана касније, управо у Сједињеним Државама. Реч је о чланку Вебстера Терплија *Бжежински полагао преузима контролу над политиком САД - Brezinski Seizing Control Over US Policy in Slow-Motion Group*, који је објављен 23. фебруара 2008. године.

„Напад на америчку амбасаду у Београду, Србија, од стране банде пијаних ученика, јесте класична операција Бжежинског.“

Тактика распаљивања изнајмљене масе узаврелих адолесцената за напад на америчку амбасаду у циљу изазивању кризе, јесте један од специјалитета са Збигњевљевим потписом. Време док је Бжежински водио спољну политику Џимија Картера, као лутке Трилатерале, било је време крвавих напада на америчке амбасаде у Пакистану и Авганистану, а обе ове земље биле су видљиво уобличене под сводом теорије кризе Бжежинског.

Поред осталог, Терпли овде каже и следеће: „Догађаји у последњих неколико дана показују да је фракција Збигњева Бжежинског, који лудачки мрзи Русију, сада остварила надмоћ унутар тајног већа англо-америчке финансијске олигархије, па је до сада доминантна фракција неоконзервативаца Џорџа Шульца исељена. Иако Џорџ Буш и његови присталице и даље бораве у Белој кући, политике које се сада спроводе, намеће машинерија Бжежинског са левог крила ЦИА. Због улоге коју има у врху естаблишмента који контролише кампању Барака Обаме, Бжежински је током протеклих неколико месеци обновио свој значај у јавности. Међутим, Бжежински не чека исход новембарских избора како би преузео кључне делове америчке владе. Бжежински и његови савезници са ЦИА левице већ су кренули да утврде своју стратегију, па су чак и неоконзервативци са њиховим карактеристичним опсесијама гурнути у запећак...

„Независност Косова отворила је нови кризни фронт у источној Европи, са потенцијалом за врло непријатне компликације у односима према Русији. То је суштина анти-руске политике Бжежинског...”

„Будући да се српска Влада у Београду жестоко противи независности Косова, једностране акције САД, Британије и НАТО представљају саму суштину међународне анархије. Нови режим на Косову превазилази уобичајену клептократију НАТО-марионета коју преферирају Бжежински и кругови око њега. Нови режим на Косову у суштини је терористичка ОВК, организација посвећена трговини оружјем, трговини дрогом и трговини робљем. ОВК је балканска верзија Ал Каиде, а обе су у потпуности власничке креације ЦИА и британске обавештајне службе. Са независношћу Косова, САД, Британија и НАТО су показали решеност да употребе оружане снаге у одбрани права терористичке банде да успостави свој суверенитет над делом модерне Европе. Кривична опсценост ове политике тешко да може бити већа, али су за Бжежинског све методе легитимне, под условом да повећавају тензије са Москвом, па је у том смислу независност Косова већ сјајан успех...”

„*Напад на америчку амбасаду у Београду, Србија, од стране банде пијаних ученика, јесте класична операција Бжежинског.* Тактика распаљивања изнајмљене масе узаврелих адолесцената за напад на америчку амбасаду у циљу изазивању кризе, јесте један од специјалитета са Збигњевљевим потписом. Време док је Бжежински водио спољну политику Џимија Картера, као лутке Трилатерале, било је време крвавих напада на америчке амбасаде у Пакистану и Авганистану, а обе ове земље биле су видљиво уобличене под сводом теорије кризе Бжежинског. Наравно, најпознатији је напад на америчку амбасаду у Техерану, Иран, који је довео до узимања талача и велике међународне кризе која је омогућила пропаст Картерове администрације на изборима. Уколико, било где у свету, током наредних недеља и месеци америчке дипломате или особље Стејт Департамента буду узимали за таоце, то мора бити приписано Бжежинском.” (подвл. Љ.К.)[\[1\]](#)

Истог дана када је у САД објављен овај чланак Вебстера Терплија, контролисани медији покренули су у Београду кампању без преседана против организатора

митинга *Косово је Србија*, а нарочито против тадашњег председника Владе Војислава Коштунице и његових најближих сарадника, оптужујући их да су најодговорнији за све догађаје 21. фебруара, пре свега за пожар у америчкој амбасади, министри из ДС и Г 17+ фактички су блокирали рад Владе, Војислав Коштуница је 8. марта вратио мандат, а његова Влада је пала... Двадесетак дана касније, министар одбране Драган Шутановац оптужио је Војислава Коштуницу и Слободана Самарџића, министра за КиМ, да су директно и непосредно одговорни не само за догађаје од 21. фебруара у Београду, него и да су као права завереничка група организовали уличне немире у Косовској Митровици 17. марта 2008. године. Ево како је о том догађају, са Драганом Шутановцем у главној улози, известио Миша Бркић, тадашњи дописник *Гласа Америке* из Београда:

„Министар одбране Драган Шутановац оценио је да оно што се дешавало у Београду и на Косову поводом једностраног проглашења независности Косова није случајно и да је координирано и руковођено из Београда и у највећој мери без знања Владе./ Министар Шутановац је рекао да се то дешавало по договору министра за Косово Слободана Самарџића и техничког премијера Војислава Коштунице. О потезима министра Самарџића нису упознати ни председник Републике ни Влада, рекао је Шутановац и појаснио да у Влади никада није поменута могућност поделе Косова./ На то је одмах реаговао саветник премијера Бранислав Ристивојевић и одбацио оптужбе да премијер и министар за Косово стоје иза нереда насталих после проглашења независности./ Функционер Савета за регионалну сарадњу и бивши шеф југословенске дипломатије Горан Свилановић сматра да се о Косову разговара на кампањски предизборни начин са пуно гнева и да нико од коалиционих партнера не приступа тој теми на начин одговорне власти. Техничка Влада ради на нивоу групе супротстављених министара који покушавају да одговоре дневно диктираним страначким интересима, каже Свилановић./ А директор Балканског фонда за демократију Иван Вејвода изјавио је да Србија мора што пре да врати пун ниво дипломатских, политичких и привредних комуникација са светом које су прекинуте повлачењем амбасадора из држава које су признале независност Косова. Србија не сме да сече грану на којој седи и њени представници не смеју да напуштају састанке на којима се говори о Србији и њеној будућности, рекао је Вејвода и нагласио да су привреда и политика тесно повезани и да су зато најопасније привредна изолација и самоизолација.“ (подвл. Љ.К.) [2]

Оптужујући Војислава Коштуницу, у том часу још увек Председника Владе РС и Слободана Самарџића, тада Министра за КиМ исте Владе, за догађаја од 21. фебруара (Београд) и 17. марта (Косовска Митровица), Драган Шутановац је, као Министар одбране у тој истој Влади, јавно изнео безпримерну лаж и на тај начин драстично злоупотребио Министарство одбране РС, у коме је и тада, као и данас, највиши и најодговорнији функционер по рангу. Имамо ли у виду да је, само десетак дана раније, на седници Владе РС одржаној 20. марта 2008. године, и Драган Шутановац такође дао свој гласа за усвајање *Информације о догађајима у Косовској Митровици 17. марта 2008. године*, [3] коју је поднео министар за КиМ Слободан Самарџић, има ли се у виду и то да је доцнији извештај групе истражитеља Савета безбедности ОУН, који су имали мандат да установе све

чињенице о догађајима од 17. марта 2008. године у Косовској Митровици, као и да утврде одговорност за те догађаје, такође потврдио наводе ове *Информације*^[4], онда и читава прича са ширењем безпримерних пропагандних лажи и злоупотребом Министарства одбране од стране самог министра одбране постаје још занимљивија. У то време, био сам помоћник Министра за КиМ задужен за односе са међународним војним и цивилним мисијама на КиМ, а такође и координатор МОГ (Међуресурска оперативна група за координацију Владе РС овлашћена да делује у складу са Акционим планом ВРС и на његовој примени), па о догађајима од 21. фебруара и 17. марта 2008. године говорим на основу непосредног личног искуства и готово из прве руке... Својом изјавом од 30. марта 2008. године, тадашњи и данашњи Министар одбране потврдио је да се у Србији, јануара - марта 2008. године, заиста одиграо „меки државни удар“ - „министарска побуна“ или „министарски пуч“.

Тако је она „српска Влада у Београду (која се) жестоко противи независности Косова“, пала са власти, расписани су избори, почела је стандардно оштра изборна кампања, бирачком телу је по пропозицијама *управљања перцепцијом* наметнута дилема „за или против Европе“, бирачима, а нарочито бирачима СПС и ПУПС, сугерисано је да ће се „жестоко противљење независности Косова“ наставити, будући да је постизборна коалиција ДСС - СРС - СПС, која ће то гарантовати, једино могућа и зато једино извесна, 11. маја 2008. године, одржани су избори, захваљујући здруженом напору Вашингтона, Лондона и Берлина, чији су амбасадори у Београду најдиректније, и то јавно, током и после избора интервенисали у прилог једних, а против других претендената, формирана је нова владајућа коалиција ЗЕС - СПС - ПУПС - ЈС. Уз јавну подршку Вашингтона, Лондона и Берлина, нова владајућа коалиција и њена влада представљени су јавности као „проевропско“, „прозападно“ и једино могуће решење за Србију, а оно „жестоко противљење независности Косова“ у Србији је суспендовано. На сцену је ступила доктрина *ЕУ нема алтернативу* - *Никада нећемо признати независност*

Упитан да ли жали што је у свему томе учествовао, Бжежински је одговорио:

„Шта да жалим?

Ова тајна операција била је одлична идеја. За последицу је имала увлачење Руса у авганистанску клопку, а ви желите да због тога жалим?

На дан када је Совјетски Савез званично прешао границу, написао сам председнику Картеру:

Сада имамо прилику да СССР-у дамо његов сопствени Вијетнамски рат."

На питање да ли жали „због тога што је наоружавао и саветовао будуће терористе“, одговорио је:

"Шта је важније за историју света? Талибани или колапс совјетске империје? Неки узрујани муслимани или ослобађање централне Европе и крај Хладног рата? "

А на примедбу новинара да „исламски фундаменталисти данас представљају светску претњу“, резолутно је рекао:

„Глупости. Прича се да Запад има глобалну политику према исламу. То је глупо. Не постоји глобални ислам."

Косова, Србија је неутралисана, а започети послови „изградње нације“ на „независном Косову“ могли су мирно да се наставе.

А што се тиче Збигњева Бжежинског, ствари стоје овако: он је јануара 1998. године, као један од најзаслужнијих чланова најексклузивнијег клуба најутицајнијих „војника хладног рата“, јавно и са поносом, говорио о својим заслугама за креирање и спровођење једне од најкомплекснијих познатих *тајних операција - covert operation* познатих као *лажна застава - false flag operation*, оне операције креирања кризе и рата у Авганистану 1979. године (организовање, снабдевање и обучавање исламских фундаменталиста као првих одреда исламских светих ратника, муџахедина - међу финансијерима и снабдевачима ових формација, тада се на сцени први пут појавио и Осама Бин Ладен, класификовани агент Збигњева Бжежинског и ЦИА - који су повели оружану борбу против владе у Кабулу; то је испровоцирало војну интервенцију и окупацију Авганистана од стране СССР, што је последично довело до десетогодишњег рата у коме је погинуло око милион људи). О својим прворазредним заслугама у овој завери, Бжежински је сведочио у интервјуу који је, под насловом *Како смо Цими Картер и ја започели са муџахединима, Интервју са Збигњевом Бжежинским*, париски недељник *Le Nouvel Observateur* објавио 15 - 21. јануара 1998. године.

Упитан да ли жали што је у свему томе учествовао, Бжежински је одговорио: „Шта да жалим? Ова тајна операција била је одлична идеја. За последицу је имала увлачење Руса у авганистанску клопку, а ви желите да због тога жалим? На дан када је Совјетски Савез званично прешао границу, написао сам председнику Картеру: Сада имамо прилику да СССР-у дамо његов сопствени Вијетнамски рат.“ На питање да ли жали „због тога што је наоружавао и саветовао будуће терористе“, одговорио је: "Шта је важније за историју света? Талибани или колапс совјетске империје? Неки узрујани муслимани или ослобађање централне Европе и крај Хладног рата? " А на примедбу новинара да „исламски фундаменталисти данас представљају светску претњу“, резолутно је рекао: „Глупости. Прича се да Запад има глобалну политику према исламу. То је глупо. Не постоји глобални ислам." [\[51\]](#)

Није реч о пукој коинциденцији то што је Бжежински о својим заслугама у завереничкој операцији креирања кризе и изазивања рата у Авганистану 1979. године, односно у епицентралном подручју евроазијског Балкана (како је 1997, у *Великој шаховској игри*, назвао подручје Централне Азије), сведочио двадесет година доцније, јануара 1998. године за *Нувел Обсерватер*, управо у тренутку када је у епицентралној области европског Балкана, наиме на Косову и Метохији, пуном снагом била покренута иста таква завера, она тајна операција креирања кризе и изазивања рата која ће 1999. године довести до агресије САД и НАТО-а на последњи остатак некадашње Југославије, на СР Југославију, односно на Србију.

Бжежински је постао Обамин главни саветник за стратешка питања спољне политике

Пошто је 24. августа 2007. године, гостујући у једној телевизијској емисији, јавно подржао тадашњег сенатора Барака Обаму у надметању са сенаторком Хилари Клинтон за председничку номинацију унутар Демократске партије, Бжежински је од тог тренутка постао Обамин главни саветник за стратешка питања спољне

политике.^[6] Бжежински и данас обавља ову утицајну дужност као главни неформални саветник председника Обаме. То се види кроз залагање Обамине администрације за нове односе са Руском Федерацијом - сасвим у складу са налазима до којих су дошли аутори документа *Ангажовање са Русијом. Следећа фаза. Извештај Трилатералне комисије - Engaging With Russia. The Next Phase. A Report to The Trilateral Commission* из 2006. године ^[7], а нарочито у концептуално редефинисаном приступу ове администрације проблемима националне безбедности, који је службено представљен јавности 26. маја 2010. године, као *Стратегије националне безбедности САД - The National Security Strategy of the United States of America* предсеника Обаме.^[8]

Европске интеграције Србије заиста су условљене и формалним признањем „независности Косова“.

Ово сви виде и сви знају.

Ова концептуално редефинисана *Стратегија националне безбедности САД* у складу је са доктринарним, институционалним и персоналним континуитетом политике националне безбедности САД, о чему се по нешто рекло раније, као и у складу са начелним и конкретним ставовима које је у овим стварима заступао Бжежински и 1979. када је руководио завером креирања кризе и изазивања рата у Авганистану, и 1998. године када је о томе сведочио за *Нувел Обсерватер*.

Међу „регионима“ у свету где се ова стратегија увелико тестира, или као прекоморске контингентне операције (Авганистан, Ирак, Пакистан) или као дипломатија и јавна дипломатија (Русија, Кина), свакако су и она два „региона“ где „посао још није завршен“, Босна и Херцеговина, односно Република Српска, односно Србија и „независно Косово“, односно Србија. Кад је о Србији реч, онда овде треба додати још три „региона“ где се ова тестирања интензивно одвијају, „регион“ Бујановац, Прешево, Медвеђа, „регион“ Рашка област и парадржавни „регион“ Војводина.

Као што смо видели, Бжежински се у великом стилу вратио на главну светску позорницу, можда баш преко Београда, 21. фебруара 2008. године. Богати арсенал метода, техника и средстава завере и њене „меке моћи“, стигао је са Бжежинским да буде употребљен у складу са доктринарним, институционалним и персоналним континуитетом политике националне безбедности САД.

Ако европске интеграције Србије буду условљене формалним или имплицитним признањем независности Косова, шта по вашем мишљењу треба да ради Србија?

Кљакић: Као прво, европске интеграције Србије заиста су условљене и формалним признањем „независности Косова“. Ово сви виде и сви знају. Ево, управо данас, 28. маја 2010. године, Улрике Луначек, известилац Европског парламента за Косово, обавестила је овдашњу јавност да „Србија не може у ЕУ ако не призна Косово“.^[9] Само се владајућа политичка номенклатура у Србији, у тој очигледној ствари, прави глува и слепа. Зато је више него очигледно да са оваквом влашћу Србија не може да уради ништа, како поводом случаја КиМ, тако и поводом свих других проблема са којима је Србија данас суочена. И зато садашња власт у Србији мора бити промењена. То је први услов који треба да буде испуњен како би се Србија ослободила гвозденог загрљаја у коме је неутралисана, паралисана и умртвљена, такође и први услов да се Србија пробуди, ослободи и почне да размишља и ради. Делотворни одговор на питање шта треба да ради Србија, биће могућ тек када овај примарни услов буде испуњен.

Имајући у виду данашње стање чињеница које недвосмислено потврђује да се пројекат глобалне корпоративне дистопије урушио сам од себе, као што се то види у САД и ЕУ, имајући у виду данашње стање и перспективу САД и ЕУ, а нарочито имајући у виду текући процес новог конфигурисања структуре светске моћи у правцу мултиполарног поретка, као и нове непознанице које по природи саме ствари један такав процес доноси са собом, јасно је да Србија не може постати члан ЕУ пре 2020. године.

Имајући у виду унутрашње стање ЕУ, независно од односа према Србији, проблеме везане за њено убрзано ширење последњих година, као и проблеме који се тичу буџетског дефицита у Грчкој, Шпанији и другим земљама, да ли ће ЕУ имати снаге и интереса да се шири досадашњим темпом и какве то последице може имати за интеграцију Србије у ЕУ у предвидивој будућности?

Кљакић: Имајући у виду данашње стање чињеница које недвосмислено потврђује да се пројекат глобалне корпоративне дистопије урушио сам од себе, као што се то види у САД и ЕУ, имајући у виду данашње стање и перспективу САД и ЕУ, а нарочито имајући у виду текући процес новог конфигурисања структуре светске моћи у правцу мултиполарног поретка, као и нове непознанице које по природи саме ствари један такав процес доноси са собом, јасно је да Србија не може постати члан ЕУ пре 2020. године. Колико разумем светске послове, постоје три услова који се морају испунити да се тако нешто уопште догоди. Први је да се ЕУ до 2020. одржи, реформише, редефинише и напусти политику „добре империје“ - наиме, САД и ЕУ, своје улоге на великој сцени светских послова од 1990 - 1991. године, играју унутар пропозиција „добра империја - лоша империја“ - коју протеклих двадесет година истрајно демонстрира на Србији. Уколико се ЕУ до 2020. не одржи, или уколико се не реформише, не редефинише и не промени политику „добре империје“, јасно је да Србија ни 2020. године неће моћи да постане чланица ЕУ. Други услов је да Србија за десет година исказе интерес да постане чланица ЕУ. Међутим, све ово пада у воду уколико Србија не буде могла да чека још десет наредних година на хипотетичко чланству у ЕУ. А пошто је извесно да то неће

моћи под влашћу протагониста света без алтернатива, онда је неопходно да Србија смени такву власт. Иако поменут као трећи, ово је услов свих услова. Уколико буде испуњен, Србија ће бити у прилици да онда, када јој то највише буде одговарало, одлучује о свим питањима од интереса за њене односе са ЕУ, или са оним у шта се данашња ЕУ може трансформисати за десет или више година.

Постоји ли и треба ли по Вашем мишљењу да постоји алтернатива политичком ставу да „ЕУ нема алтернативу“ и у чему би се она састојала? Шта би била алтернатива политици „ЕУ нема алтернативу“ ако би сама ЕУ одложила пријем Србије на дуже или на неодређено време?

Алтернатива постоји. Да не постоји, Србија би одавно била земља које више нема. Тако је и данас. Алтернатива ће се манифестовати као могућност у стварном животу онда када у овој лепој и богатој земљи схватимо да се координатни систем глобалне корпоративне дистопије распао и када се ослободимо од његовог инерционог загрљаја. Србија то и може и мора да уради сама.

Кљакић: Алтернатива постоји. Да не постоји, Србија би одавно била земља које више нема. Тако је и данас. Алтернатива ће се манифестовати као могућност у стварном животу онда када у овој лепој и богатој земљи схватимо да се координатни систем глобалне корпоративне дистопије распао и када се ослободимо од његовог инерционог загрљаја. Србија то и може и мора да уради сама. Први корак, који у том правцу води, јесте промена у редоследу питања која себи постављамо. Другим речима, питање свих питања није однос Србије према ЕУ, или према САД, или према било коме другом, него је питање свих питања однос Србије према Србији. Једноставан одговор на ово тешко питање јесте наша данашња алтернатива.

„... ми треба да обрађујемо свој врт.“[\[10\]](#)

Овде се пред Србијом отвара простор могућности читавог света као простор наших властитих људских могућности.

Београд, април - мај 2010. године

Напомена: Садржај овог текста јесу одговори које сам дао на питања у оквиру анкете *ЕУ и(ли) Косово?* Фонда Слободан Јовановић. Љ.К.

Крај

Упутнице:

[\[1\] Webster G. Tarpley: Brezinski Seizing Control Over US Policy in Slow-Motion Group, Rense.com., 2-23-8 \(February 23, 2008\).](#)

[\[2\] Miša Brkić: Šutanovac optužuje: Koštunica i Samardžić organizovali neredе, Voice of America, Glas Amerike, Beograd, Ponedeljak, 31 Mart 2008.](#)

[\[3\] Република Србија. Министарство за Косово и Метохију. Строго поверљиво број: 019-03-08.01. Београд, 19. март 2008. Информација о догађајима у Косовској Митровици 17. марта 2008. У техничкој напомени на крају овог документа каже се да је Информација сачињена у Министарству за КиМ и то на основу непосредног увида у догађаје на терену 17. марта 2008, као и на основу доступних чињеница о њиховој генези; такође се наводи да је Информацију сачинио Љубомир Кљакић, помоћник министра, а верификовао Слободан Самарџић, министар. На истом месту, наводи се и да је Информација истог дана, дакле 19. марта 2008, достављена Борису Тадићу, председнику Републике, Војиславу Коштуници, председнику Владе, Вуку Јеремићу, министру спољних послова, Драгану Шутановацу, министру одбране, Мирјани Орашанин, државном секретару у Министарству унутрашњих послова, Радету Булатовићу, директору БИА, Светку Ковачу, начелнику ВБА и Здравку Јелисавчићу, заступнику директора ВОА. Видети, такође, \[Mondo: UNMIK i Kfor koristili bojevu municiju. Pripadnici specijalnih jedinica UNMIK policije i Kfora koristili su, tokom sukoba sa Srbima u severnom delu Kosovske Mitrovice, bojevu municiju, gumene metke i suzavac, tvrdi pomoćnik ministra za Kosovo Ljubomir Kljakić, agencije/Mondo, 21. mart 2008, 16:13 > 16:15; Међународни радио Србија: Kljakić: UNMIK i KFOR koristili bojevu municiju i gumene metke, Tanjug, 21. mart 2008, 16:28; Blic: Kljakić: UNMIK i Kfor koristili bojevu municiju i gumene metke, Tanjug, 21. 03. 2008, 16:47h\]\(#\); више прилога о догађајима 17. марта у Косовској Митровици објавиле су београдске Вечерње Новости такође 21. марта 2008, под заједничким насловом Удар на срце; поред осталог, овде се може наћи и следеће: „ЗАХТЕВ ОПОЗИЦИЈЕ У КИЈЕВУ. ПОВЛАЧЕЊЕ/ Кијев - Украјинска опозициона Партија региона затражила је у петак повлачење украјинских мировних снага с Косова - изјавио је лидер те странке Виктор Јанукович./ - Прво, не можемо да дозволимо да наши млади војници гину. Друго, то није наш рат и ни у којем случају нећемо учествовати у игри оних политичких снага које подстичу оружане сукобе./ Украјински Савет безбедности ће размотрити питање учешћа у мисији на Косову. Украјински војник је погинуо, а 22 су повређена у нередима у Косовској Митровици./ АМЕРИЧКИ ДИПЛОМАТА КОМАНДОВАО НАПАДОМ НА СУД У МИТРОВИЦИ. РОСИН ЗАПАЛИО ФИТИЉ. Акцијом специјалаца у згради суда у Косовској Митровици 17. марта, после које су избили нереди и пале људске жртве, руководио је директно из Приштине први заменик шефа Унмика Лари Росин, сазнају Новости./ У планирању и извођењу обрачуна са српским правосудним службеницима, амерички дипломата Росин у потпуности је заобишао земљака, регионалног администратора Унмика за Косовску Митровицу Џерарда Галучија, који је, затим, резигниран, понудио оставку на своју функцију./ Осим тога, Лари Росин је искористио и одсуство шефа Мисије УН на Косову и Метохији Јоахима Рикера, који тренутно није у покрајини./ Аутентичност Галучијевог писма ‚централи‘ у Приштини, у којем је жестоко протествовао због напада на суд 17. марта, потврдило нам је више извора.../ Лоренс Г. Росин, први заменик Јоахима Рикера, последњих неколико година ради у служби Уједињених нација. Пре тога, био је каријерни дипломата Стејт департмента. Служио је као амерички амбасадор у Хрватској, у два наврата био је члан Савета за националну безбедност, а једном и](#)

заменик помоћника државног секретара САД за европске и евроазијске послове./ После рата 1999. године, послат је на Косово да успостави америчку дипломатску мисију у Приштини. Хрватски председник Месић одликовао га је орденом кнеза Бранимира с огрлицом./ М. РАДОЊИЋ/ МИНИСТАР ОДБРАНЕ ДРАГАН ШУТАНОВАЦ О АМЕРИЧКОЈ НАЈАВИ НАОРУЖАВАЊА КОСОВА. СРБИЈА НИЈЕ УГРОЖЕНА./ Одлука о дозволи продаје оружја Косову изузетно је лоша и стигла је у врло лошем тренутку. Све земље у региону поводом тога изражавају сумњу, јер не знам која би од земаља у региону угрозила безбедност Косова - рекао је у петак министар одбране Драган Шутановац на свечаности прославе 35 година Техничког опитног центра Војске Србије./ Одговарајући на новинарска питања испред Дома гарде у Топчидеру, Шутановац је указао да је Косово и Метохија регион у Србији који би, пре свега, требало да се привредно развија./ - Имајући у виду да је на Косову незапосленост већа од 60 посто, и да је стопа криминала и корупције највиша у Европи, одлука о помоћи у оружју је апсолутно непотребна. Очекивао сам да се донесе одлука о јачању привредних ресурса, да се помогне и Србима и Албанцима да живе боље и да Косово и Метохија економски ојача, а не да се појачава наоружањем било каквог калибра./* Шта очекујете од предстојећег самита НАТО - Русија, који је заказан на захтев Руске Федерације?/ - Не мислим да ће се на том самиту решавати нешто од суштинског значаја за Србију. Сматрам да ћемо морати сами да тражимо решења, како за северни део Косова, тако и за енклаве за Косову./* Шта та решења конкретно подразумевају? - То значи да се погледамо у очи и видимо на који начин активностима из Београда помажемо Србима који живе на Косову, а како им одмажемо. Последње активности не помажу стабилизацији на Косову и не помажу људима који тамо живе. Министарство за КиМ требало би да се бави побољшањем живота грађана, а држава да брине о проблему статуса Косова./ * Шта ћете као министар одбране предузети да грађани Србије у овим околностима буду заштићени? - Не мислим да одобрена врста наоружања може на било који начин да угрози безбедност Србије. То није наоружање које је од стратешког значаја и које може да угрози безбедност у региону. Ми смо и војно и економски много јачи, и по свим капацитетима битнији од региона Косова, и то не може да нас дестабилизује./ * Да ли оваква одлука Вашингтона значи стварање оружаних снага на Косову? - Капацитет који је одобрен није довољан да се створи велика оружана сила./ * Да ли ће се ова одлука одразити на војну сарадњу Србије са САД?/ - Не бих волео да наша војна сарадња дође под знак питања. Она је тренутно сведена на нижи, технички ниво, али је стратешки битна за Србију./ Р. ДРАГОВИЋ/ ГЕНЕРАЛ ЛЕОНИД ИВАШОВ, РУСКИ ГЕОПОЛИТИЧАР. АРМИЈУ БРЗО СТВАРАЈУ/ Косовски Албанци ће, после савремених аутоматских пушака, у наредних пет година добијати и другу војну технику, па и авионе. Којим ће се темпом наоружавати Косовски заштитни корпус зависи и од обуке њихових припадника у САД и другим западним земљама. Паралелно са обуком, на Косову ће правити и војну инфраструктуру, са циљем стварања армије - изјавио је у петак ексклузивно за Новости најпознатији руски геополитичар генерал-пуковник Леонид Ивашов, председник руске Академије геополитичких проблема./ Он додаје да косовски Албанци још немају обучених пилота који би могли брзо да се оспособе за лет на америчким авионима и другим летилицама. Ивашов објашњава да Америка наоружава косовске Албанце да би они

били противтежа српској армији./ - Данашњи Косовски заштитни корпус се не би могао супротставити чак ни ослабљеној српској армији. Засада КЗК, настао од ОВК, има пешадијско наоружање и неколико оклопних возила совјетске производње. Али, када би српска војска кренула ка Косову супротставиле би јој се и јединице НАТО које су тамо стациониране - објашњава генерал Ивашов./ Руски генерал износи и планове за КиМ једног дела арапских земаља. - Ускоро, Косово може постати врло агресивна држава као што је то Израел. Саудијска Арабија, Емирати, али и друге земље су спремне да инвестирају у Косово као једину чисто муслиманску државу у Европи. Кад се то догоди, Албанци ће хтети да имају сличну позицију као Израел међу Арапима. Све словенске суседне земље ће тада жалити дан када су подржале отцепљење Косова од Србије - прогнозира Леонид Ивашов. Б. ВЛАХОВИЋ./ АЛЕКСАНДАР АЛЕКСЕЈЕВ, АМБАСАДОР РУСИЈЕ У СРБИЈИ. ОРУЖЈЕ ЗА НОВЕ ПРЕТЊЕ/ Амбасадор Русије у Београду Александар Алексејев изјавио је у петак да је Русија јако забринута одлуком САД о испоруци оружја Косову, коју види као наставак покушаја да се учврсти незаконита независност српске покрајине. Одлука о испоруци оружја је изузетно опасан потез, посебно ако се узму у обзир догађаји после 17. фебруара, када је једнострано проглашена независност Косова./ - На Косову, на основу руских података, већ има пуно оружја и нема потребе да се додатно наоружава. Шта ће донети додатно наоружавање? Ко планира да нападне Косово? - запитао је амбасадор./ Алексејев је рекао да је Русија захтевала одговор на питање зашто су Косову уопште потребне наоружане снаге, али да је једини одговор који је добила било објашњење о потреби наводног учешћа тих снага у мировним операцијама./ На питање да ли после одлуке председника САД о испоруци оружја ситуација на КиМ, па и у региону, измиче контроли, Алексејев је одговорио:/ - Косово је складиште оружја, али и не само оружја већ и дроге. То је и центар трговине људима. Има и пуно других појава које ми обично стављамо у списак заједничких изазова и претњи. И, уместо да се решавају ови проблеми, Косову се шаље додатно оружје. Сада има још више разлога да наставимо с принципијелном линијом око Косова. Од једнострано проглашене независности прошло је мало више од једног месеца и какви су резултати тог корака? Велика напетост на северу Косова, политичка криза у Београду и у Македонији, експлозија ратних дејстава у Нагорно-Карабаху и нереди у другим земљама као последица проглашења независности Косова. А не видим позитивне стране једнострано проглашене независности Косова./ И ПРЕ 'ПОШИЉКЕ' ИЗ САД. АРСЕНАЛ 400.000 ЦЕВИ/ Образложење власти Сједињених Америчких Држава да ће Косову испоручивати само 'мало и лако оружје' има смисла колико и извоз песка у Сахару./ Ако нечега у јужној покрајини, међу Албанцима, има - то је управо 'мало и лако оружје'. Последњих година, под покровитељством Пакта за стабилност југоисточне Европе и Програма за развој Уједињених нација (УНДП), спроведено је неколико истраживања, и сва су редом дошла до закључка да једино војне јединице имају више пушака и пиштоља по становнику од косовског 'цивилног друштва'./ Према овим истраживањима, јуна 2006. на Косову и Метохији је било око 400.000 комада ватреног оружја: од тога, 33.949 у легалном власништву грађана, 45.217 у рукама званичних служби и агенција за обезбеђење, и најмање 317.000 у нелегалном власништву грађана и - како се дословно наводи 'других група'!/ Истраживање 'од врата до врата' показало

је да су Срби са Косова и Метохије у већој опасности да постану жртве кривичног дела почињеног 'малим и лаким оружјем', новим артиклом у америчко-албанској робној размени./М. З. Р./ КАМП 'БОНДСТИЛ' НЕДАЛЕКО ОД УРОШЕВЦА - ГЛАВНО УТВРЂЕЊЕ АМЕРИЧКЕ ВОЈСКЕ НА ПРОСТОРУ КОСОВА И МЕТОХИЈЕ/ Камп 'Бондстил' код Урошевца главна је база америчких војника у саставу Кфора, стационираних у оквиру Мултинационалне бригаде 'Исток'./ Иако је ова групација задужена за део централног Косова и косовског Поморавља, убрзо по 17. фебруару и уклањању и спаљивању царинских пунктова на прелазу Јариње, амерички војници појавили су се на крајњем северу покрајине, очи у очи са српским студентима, које нису пустили преко административне линије. "Јенки" су на Косову увек тамо где процене да треба да буду. Кључну улогу одиграли су и у смиривању албанског дивљања 17. марта 2004. године./ Бројно стање америчке војске у 'Бондстилу' је војна тајна. Према званичним подацима, у саставу Кфора има их око 1.500. То су припадници Националне гарде Канзаса, Небраске, Мисурија и Илиноиса, мобилисаних за мисију у саставу Кфора, али има и активних трупа. Њихов командант је бригадни генерал Џон Е. Даворен./ База код Урошевца, која је име добила по хероју Вијетнамског рата, коју циници називају и највећом 'дивљом градњом' на Косову од 360.000 квадратних метара, од како је, убрзо после НАТО-агресије експресно подигнута, често је голицала машту теоретичара америчке моћи: наводно, била је и тајни затвор ЦИА, а помињали су се и планови да се, изградњом писте, претвори у ваздухопловну базу по угледу на 'Авијано', с једном 'ситном' разликом - у Ахтисаријевој, НАТО-држави Косово' војници би могли да раде, буквално, шта желе./ Ниједна војска никада није могла да тражи ништа више. М. З. Р./ ПОВРАТАК. Косовска Митровица - Регионални шеф Унмика на северу Косова Џерард Галучи вратиће се обављању дужности у среду, а тренутно је на годишњем одмору, пренео је портпарол Унмика у Косовској Митровици Ђорђи Какук./ Он је казао да ће Галучи наредне седмице наставити да обавља дужност шефа регионалне мисије УН на северу Косова, додајући да не може да коментарише наводе незваничних извора да је Галучи поднео оставку и да се враћа на функцију под притиском са Запада./ БЕЗ СВЕСТИ/ Крагујевац - Екипе стручњака и даље се боре за живот тешко повређеног Небојше Вукомановића (36), који је 17. марта, током нереда у Косовској Митровици, прострељен у главу. Лекари кажу да су његове животне функције и даље стабилне и да је прикључен на апарате за дисање. Лекари предузимају све мере, али је тешко рећи шта ће бити даље. М. Ђ./ ДОГОВОР. Грачаница - У понедељак у подне, са Србима, командирима полицијских станица у Грачаници, Обилићу, Косову Пољу и пет подстаница, разговараће регионални командант Унмик полиције Лари Вилсон. Истог поподнева, очекује се и долазак шефа Унмика Јоахима Рикера, на разговор са кризним штабом. Д. Д./ МУНИЦИЈА. Припадници специјалних јединица Унмик полиције и Кфора користили су, током сукоба са Србима у северном делу Косовске Митровице 17. марта, бојеву муницију, гумене метке и сузавац - изјавио је помоћник министра за КиМ Љубомир Кљакић./ Кљакић, који је у министарству задужен за сарадњу са међународним мисијама, показао је два неиспаљена метка калибра 5,56 пронађена испред седишта суда, у северном делу града. Он је показао и патрону за испљивање гумених метака и оруђе за испљивање сузавца./ - То су средства која су користили припадници француског контингента, који је користио

аутоматско наоружање - рекао је Кљакић." Екипа Новости: Удар на срце, 21. 03. 2008, 19:49:15,

<http://www.novosti.rs/code/navigate.php?Id=4&status=jedna&vest=118290&datum=2008-11-19>.

[4] „Министарство за Косово и Метохију саопштило је данас да су истражитељима УН представљени материјални докази који недвосмислено указују на одговорност УНМИК-а и КФОР-а за насиље 17. марта у Косовској Митровици./ Министар Слободан Самарџић је на састанку са истражитељима УН у Београду, како се наводи у саопштењу, пренео ставове Београда у вези са насилном акцијом УНМИК-ове полиције и КФОР-а приликом упада у суд и хапшења српских судија и догађајима у Косовској Митровици који су уследили./ Самарџић је нагласио да је утврђивање одговорности за инцидент 17. марта од највеће важности за процес стабилизације стања на Косову и Метохији и повратка поверења Срба и других неалбанаца у међународне институције и првенствено враћање кредибилитета УН и мисије УНМИК./ Самарџић је у разговору са четворочланим истражним тимом УН који ради на прикупљању података у вези са догађајима 17. марта 2008. године у Косовској Митровици нагласио спремност Београда на пуну сарадњу у даљем току истрагу како би се дошло до одговорних./ Састанку у Београду присуствовали су и помоћници министра за Косово и Метохију Бранислава Алендар и Љубомир Кљакић." Блиц: Istražiteljima UN predstavljeni dokazi o odgovornosti za nasilje u Mitrovici, Beta, 05. 05. 2008. - 18:04h,

<http://www.blic.rs/Vesti/Politika/40421/Istraziteljima-UN-predstavljeni-dokazi-o-odgovornosti-za-nasilje-u-Mitrovici>.

[5] How Jimmy Carter and I Started the Mujahideen: Interview with Zbigniew Brzezinski Le Nouvel Observateur (France), Jan 15 - 21, 1998, p. 76, translated from the French by Bill Blum author of the indispensable, Killing Hope: US Military and CIA Interventions Since World War II and Rogue State: A Guide to the World's Only Superpower, posted at Progressive South Asian Exchange Net, <http://www.proxsa.org/resources/9-11/Brzezinski-980115-interview.htm>; исти документ такође доступан и под другим насловима, на пример, The CIA's Intervention in Afghanistan. Interview with Zbigniew Brzezinski, President Jimmy Carter's National Security Adviser, Le Nouvel Observateur, Paris, 15-21 January 1998, Posted at globalresearch.ca, 15 October 2001, <http://www.globalresearch.ca/articles/BRZ110A.html>.

[6] Eli Lake: Obama Adviser Leads Delegation to Damascus, The New York Sun, February 12, 2008, <http://www.nysun.com/foreign/obama-adviser-leads-delegation-to-damascus/71123/>;

Obama Adviser leads delegation To Damascus, Huffington Post, First Posted: 02-12-08 09:10 AM | Updated: 03-28-08 02:45 AM,

http://www.huffingtonpost.com/2008/02/12/obama-adviser-leads-deleg_n_86186.html;

Aidan Monaghan, 911 Blogger: Meet Obamas Foreign Policy Brain: Zbigniew Brzezinski. Obama foreign policy advisor sanctioned creation and support of militant Islam tied to al-Qaeda, InfoWar, February 20, 2008, <http://www.infowars.com/al-qaeda-grand-wizard-brzezinski-advises-obama-on-foreign-policy/>.

[7] Engaging With Russia. The Next Phase. A Report to The Trilateral Commission, Roderic Lyne, European Author, Strobe Talbott, North American Author, Koji

Watanabe, Pacific Asian Author, The Triangle Papers: 59, The Trilateral Commission, Washington, Paris, Tokyo 2006,
http://www.trilateral.org/library/stacks/Engaging_With_Russia.pdf.

[8] White House. Washington DC. President Barak Obama: National Security Strategy, May 2010,
http://www.whitehouse.gov/sites/default/files/rss_viewer/national_security_strategy.pdf;
Милан Мишић: Барак Обама укида унилатеризам САД. Америчка безбедност треба да почива на дипломатији, међународној сарадњи и јаким међународним стандардима и институцијама, Политика, 24. мај 2010,
<http://www.politika.rs/rubrike/Svet/Barak-Obama-ukida-unilaterizam-SAD.sr.html>;
David E. Sanger and Peter Baker: New U.S. Strategy Focuses on Managing Threats, New York Times, Published: May 27, 2010,
<http://www.nytimes.com/2010/05/28/world/28strategy.html?ref=world>; Ewen MacAskill: Barack Obama sets out security strategy based on diplomacy instead of war. Report described as clean break from Bush years addresses fresh challenges including rise of India and China, Guardian, Thursday 27 May 2010 23.40 BST,
<http://www.guardian.co.uk/world/2010/may/27/us-national-security-strategy-report>;
Karen De Young: Obama redefines national security strategy, looks beyond military might, Washington Post, Thursday, May 27, 2010; 4:46 PM,
<http://www.washingtonpost.com/wpdyn/content/article/2010/05/27/AR2010052701044.html?hpid=sec-politics>; Edward Luce: Obama doctrine hinges on economy, The Financial Times, Published: May 27 2010 22:31, http://www.ft.com/cms/s/c91a30a6-69d2-11df-8432-FNational_Security_Strategy_of_the_United_States; Chidanand Rajgahtta: Obama rides terror lexicon of 'Islamic radicalism', May 28, 2010, 02.17am IST, The Times of India, <http://timesofindia.indiatimes.com/World/US/Obama-rides-terror-lexicon-of-Islamic-radicalism/articleshow/5982965.cms>;

Obamina "meka sila", RTS, petak, 28. maj 2010, 07:47 -> 08:33,
<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/10/Svet/715442/Obamina+%22meka+sila%22.html>;

Tanjug: Američka administracija objavila novu Strategiju nacionalne bezbednosti. Naglasak na upotrebi „meke sile”, Danas, Petak, 28. maj 2010,
http://www.danas.rs/danasrs/svet/globus/naglasak_na_upotrebi_meke_sile.12.html?news_id=191496.

[9] Igor Živanović: Ulrike Lunaček, specijalni izvestilac Evropskog parlamenta za Kosovo, u razgovoru za Danas. Srbija ne može u EU ako ne prizna Kosovo, Danas, 28. maj 2010, стр., 1, 2,
http://www.danas.rs/danasrs/politika/srbija_ne_moze_u_eu_ako_ne_prizna_kosovo.56.html?news_id=191364.

[10] Волтер: Канид, Дивит, Београд 1994, стр. 137.